

[Finansministeren.]

Balance mellem Indtægter og Udgifter. Der af følger jo, at den store Skabelse af Købevædne over Statskassen, som vi har været Vidne til fra Besættelsens Aar, nu er under Afvikling, og jeg har da ogsaa i den senere Tid mærket visse Tegn paa, at Købevædnen ikke er slet saa overdaadig i alle Kredse, som den har været. Dette skulde jo ogsaa i det lange Løb paavirke Importen.

Naar det ærede Medlem henstillede til mig at give Finansudvalget maanedlige eller kvartaarlige Oversigter over, hvad Krediten blev anvendt til, skal jeg tage en saadan Henstilling under Overvejelse, naar eller hvis den kommer fra Finansudvalget, som jo maa være det rigtige Organ til at fremsætte en saadan Anmodning.

Det ærede Medlem Hr. Nørlund forlangte Garantier for, hvad der skulde importeres, og efterlyste en Plan for Anvendelsen af de her omhandlede Midler. Jeg skal meddele, at jeg er villig til over for Finansudvalget at give nærmere Oplysninger om de Tanker, Regeringen har i saa Henseende. Der har nemlig fundet indgaaende Overvejelser af dette Spørgsmaal Sted.

Naar det ærede Medlem Hr. Nørlund derefter spurgte, hvordan det gik med Skibsfartens Midler, maa jeg desværre sige, at nogen Frigørelse af de Skibsfartsmidler, vi skal have fra Amerikas Forenede Stater, endnu ikke har fundet Sted, idet Forhandlingerne endnu ikke er afsluttet. Derimod har Frigørelsen naturligvis fundet Sted for Englands Vedkommende, og disse Penge er af Rederierne stillet til Nationalbankens Raadighed.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard bad om Oplysninger til Finansudvalget om, hvad der skal købes, og jeg er som nævnt villig til at give saadanne Oplysninger. Naar det ærede Medlem ønskede nogle Aars Afdragsfrihed, kan jeg tiltræde dette Ønske. Jeg haaber, vi kan opnaa det, saaledes som vi har kunnet det for den første Kredits Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Søren Olesen anstillede forskellige Betragtninger, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, da de forekommer mig lidet realistiske. Man kan naturligvis sige, at man hellere havde set, det var private, der optog Laan, saaledes som det ærede Medlem sagde; det havde jeg ogsaa gerne set, men det er nu engang ikke muligt i Øjeblikket. Efter de Oplysninger, jeg sidder inde med, maa det anses for ganske utænkeligt, at private Danske vilde kunne optage Laan i De Forenede Stater i Øjeblikket, hvortil jo kommer, at hvis man, saa-

ledes som det ærede Medlem antydede det, lod private have Hovedindflydelsen paa, hvortil Midlerne skulde anvendes, tror jeg ikke, man vilde faa en Anvendelse, der med den forhaandenværende Pengerigelighed var af en saadan Art, at Landet som Helhed kan være tjent dermed. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det er ønskeligt at komme til en Lempelse af Valutaordningen og meget andet, men, som jeg har haft Lejlighed til at sige det andre Steder: hvis man ønsker en virkelig Frigørelse i saa stort Omfang, som Forholdene i Verden til enhver Tid tillader, tror jeg, at det værste, man kan gøre, er at ophæve Restriktionerne for tidligt.

Naar det ærede Medlem antydede, at Nationalbankens Direktion er noget i Retnings af Landets Formynder, skal jeg sige, at Hovedretningslinierne for vor Import naturligvis bliver fastlagt af Regeringen. Det gælder ogsaa Retningslinierne for den Import, der skal muliggøres gennem den her foreliggende Kreditordning.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Saa vidt jeg forstod den højtærede Finansminister, udtalte han, at det var den Politik, der var ført med Hensyn til en relativ uindskrænket Import fra Sterlingomraadet i Fjor, som var Skyld i visse af vore Vanskeligheder. Derom skal jeg her kun sige, at jeg synes, man saa skulde have en Redegørelse fra Finansministerens Side om hele dette Forhold. Jeg ved for mit eget Vedkommende, at jeg ogsaa i Fjor i meget stærk Grad var af den Opfattelse, at man ikke skulde have uindskrænket Import, men jeg tror, jeg maa have Lov til at sige, at Kredse, der staar Finansministeren meget nær, havde et modsat Synspunkt. Jeg forstaar derfor ogsaa, at det, der i Virkeligheden foreligger, er, at den tidligere Professor og Pædagog advarende løfter sin Pegefingert og siger, at det værste, man kan gøre, er at ophæve Restriktionerne for tidligt. Jeg mener, at den konservative Politik har indkasseret forskellige Anerkendelser i de sidste Dage, og jeg indkasserer ogsaa denne fra den højtærede Finansministers Side.

Jeg skal kun tilføje, at jeg er naturligvis enig med Finansministeren i, at det mægtige Finansudvalg maa aftale med Finansministeren, paa hvilken Maade han skal aflevere sine Beretninger, men jeg maa maaske sige til Finansministeren, at det